

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/84/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3216204348
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3216204348.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu K. N. V. (S.) N., so sídlom V. Y. XX-XX, A-XXXX E., zapísaného vo V. T. M. D. E. V. XXXXY, zastúpeného S. T. C. & G. D., so sídlom T. V., J., W.: XX XXX XXX, proti žalovanej R. T., narodenej dňa XX.XX.XXXX, bytom T. Q. XXX/X, J. L. J., zastúpenej S. T. I. X.M., so sídlom J. I. XX, J. L. J., W.: XX XXX XXX, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia a o alternatívnom návrhu na čiastočné zrušenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 3. augusta 2020, č. k. 2C/4/2016-837, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím uznesením návrh žalovanej na zrušenie neodkladného opatrenia zo dňa 21.10.2019 a alternatívny návrh žalovanej na čiastočné zrušenie neodkladného opatrenia zo dňa 31.01.2020 zamietol.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na návrh žalobcu tamojší súd uznesením č. k. 2C/4/2016 - 127 zo dňa 17.01.2017 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanej uložil povinnosť zdržať sa prevodu a/alebo ďalšieho zaťaženia nehnuteľností, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu J. L. J. pre okres J. L. J., obec J. L. J., katastrálne územie J. L. J. ako priestor č. X - X, prízemie, vchod X, hl. budova na par. č. XXXX/X, súpis. č. XXXX, priestor č. X - X, X.p., vchod 1, hl. budova na par. č. XXXX/X, súpis. č. XXXX, priestor č. X - X, X.p., vchod X, hl. budova na par. č. XXXX/X, súpis. č. XXXX, priestor č. X - X., X.p., vchod X, hl. budova na par. č. XXXX/X, súpis. č. XXXX a priestor č. X - X, X.p., vchod X, hl. budova na par. č. XXXX/X, súpis. č. XXXX, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedeného na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 2C/4/2016. Zároveň žalovanej uložil povinnosť zdržať sa prevodu a/alebo ďalšieho zaťaženia nehnuteľností, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu J. L. J. pre okres J. L. J., obec J. L. J., katastrálne územie J. L. J. ako parcela registra Q., par. č. XXXX, o výmere 376 m², zastavaná plocha a stavba, administratívna budova, súpis. č. XXX, postavená na par. č. XXXX, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, vedeného na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 2C/4/2016. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.04.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/101/2017 - 510 zo dňa 12.04.2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 5Co/101/2017-519 zo dňa 17.05.2017, ktorým odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

3. Podaním zo dňa 21.10.2019, podaným osobne na súde dňa 22.10.2019, sa žalovaná domáha zrušenia neodkladného opatrenia (špecifikovaného v predchádzajúcom bode tohto odôvodnenia) nakoľko dôvodom na jeho vydanie bolo prebiehajúce exekučné konanie pod sp. zn. 5Er/93/2015, Ex 45/2015, proti povinnému G. T., W.: XX XXX XXX, s miestom podnikania J. L. J., P. Q. XXXX/XX.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2ECdo/10/2017 - 546 súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 25.08.2016 sp. zn. 2CoE/180/2016 spolu s uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 31.03.2016 č. k. 5Er/93/2015 - 267 a vec vrátil na ďalšie konanie. Následne, vzhľadom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, tunajší súd uznesením č. k. 5Er/93/2015-554 zo dňa 09.02.2018 exekúciu zastavil. Uznesenie prvostupňového súdu bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoE/31/2018 - 638 zo dňa 08.01.2019. Mala za to, že nariadené neodkladné opatrenie je bezpredmetné, pretože odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenia nariadené. Poukázala na skutočnosť, že rozsudok pre zmeškanie vydaný Krajským súdom R., č. k. 4Cg 257/11k-42 zo dňa 22.10.2014 bol vydaný voči žalovanému: T. P. D. konajúca prostredníctvom G. T.. Uvedené znenie je podľa jej názoru dostatočne zrejme, aby bolo jasné, že žalovaným bola, a teda povinným plniť v zmysle rozsudku je spoločnosť s ručením obmedzením T. P., v mene ktorej koná fyzická osoba G. T. ako konateľ. Údajný dlžník G. T., nar. XX.XX.XXXX, by mohol byť zaviazaný len na uhradenie nesplatenej časti základného imania, čo však nie je tento prípad. Z nepochopiteľných dôvodov Okresný súd Bánovce nad Bebravou vydal poverenie v exekučnom konaní na úplne iný subjekt, teda na fyzickú osobu podnikateľa: G. T., W.: XX XXX XXX, s miestom podnikania J. L. J., P. Q. XXXX/XX. Tento subjekt nebol žalovaný a nebol ani zaviazaný v zmysle exekučného titulu. Následne tunajší súd viedol exekučné konanie voči úplne inému subjektu, ako je označený v exekučnom titule. Teda viedol exekučné konanie voči fyzickej osobe - podnikateľovi G. T., W.: XX XXX XXX, namiesto právnickej osoby T. P. D.. Skutočnosť, že exekučné konanie vôbec nemalo prebiehať, potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý uznesením č. k. 2ECdo/10/2017-546 zrušil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 25.08.2016 sp. zn. 2CoE/180/2016 spolu s uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 31.03.2016 č. k. 5Er/93/2015-267 a vec vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd okrem toho, že našiel v konaní tunajšieho súdu v spojení s konaním odvolacieho súdu procesné pochybenia ohľadom výkonu cudzích rozhodnutí, uviedol na pravú mieru, že konanie bolo vedené voči subjektu, voči ktorému byť vedené nemalo, resp. by to vyplynulo z postupu súdu a účastníkov konania, pokiaľ by súd postupoval tak, ako mal. Následne, vzhľadom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, tunajší súd uznesením č. k. 5Er/93/2015-554 zo dňa 09.02.2018 exekúciu zastavil. Uznesenie prvostupňového súdu bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoE/31/2018-638 zo dňa 08.01.2019. Mala za to, že akákoľvek exekúcia vedená na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu, či už voči fyzickej osobe: G. T., nar. XX.XX.XXXX, alebo voči fyzickej osobe - podnikateľovi G. T., W.: XX XXX XXX, je neprípustná, pretože by odporovala zneniu exekučného titulu. Z tohto dôvodu je aj konanie o určenie, že právny úkon Dohoda o vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva manželov, uzatvorená medzi žalovanou a G. T., je voči žalobcovi neúčinná, vedené nedôvodne. Uviedla, že o tejto skutočnosti rozhodne súd v rozhodnutí, ktorým rozhodne vo veci samej, avšak tvrdené skutočnosti a listinné dôkazy jednoznačne preukazujú, že neodkladné opatrenie bolo vydané v rozpore s faktickým stavom, resp. ak aj existovali dôvody na vydanie neodkladného opatrenia, tak tieto pominuli momentom, kedy bola exekúcia vedená voči fyzickej osobe - podnikateľovi G. T., W.: XX XXX XXX, zastavená. Samotné vydanie neodkladného opatrenia je zásahom do vlastníckeho práva žalovanej. Táto je v zmysle zaužívanej judikatúry povinná strpieť takýto zásah, pokiaľ sa tým sleduje legitímny cieľ a teda, že existujú skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obava, že exekúcia bude ohrozená, a najmä existencia skutočnosti hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku. Práve existencia skutočností, ktoré by hodnoverne osvedčovali dôvodnosť a trvanie nároku žalobcu, bola vyvrátená, a preto zanikla aj dôvodnosť vydania neodkladného opatrenia, resp. zanikli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené.

4. Súd prvej inštancie v bodoch 10. až 16. odôvodnenia svojho rozhodnutia podrobne popísal všetky súdne rozhodnutia týkajúce sa tohto súdneho konania od nariadenia neodkladného opatrenia a konštatoval, že na exekútorskom úrade súdneho exekútora I. B. C. C.. dňa 11.03.2020 začala exekúcia v prospech oprávneného (žalobca v tomto konaní) proti povinnému (G. T. - manžel žalovanej v tomto konaní) na základe poverenia vydaného Okresným súdom Banská Bystrica a vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie č. k. 4Cg 257/11k- 42 zo dňa 25.08.2014 vydaného Krajským súdom R. (O. republika) a č. k. 5Er/93/2015-783 zo dňa 26.04.2019 vydaného Okresným súdom Bánovce nad Bebravou a č. k. 4Ecd/1/2019 zo dňa 28.08.2019 vydaného Okresným súdom Banská Bystrica o vymoženie sumy 58.169,70 eur a príslušenstva pohľadávky. Oboznámil stav tohto prebiehajúceho exekučného konania z Oznámenia súdneho exekútora I. B. C. C.. zo dňa 21.04.2020 (z č. I. 830), z ktorého vyplýva, že voči povinnému (manželovi žalovanej) vedie tento exekútorský úrad 4 exekučné konania, pričom na základe súčinnosti súdny exekútor doposiaľ zistil, že povinný má vedené tri účty s mínusovým zostatkom, blokováné na sumu cca 149.000,- eur, je vlastníkom

motorového vozidla E., EČ: J. XXX J., rok evidencie XXXX, je spoluvlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV Č. XXX v k. ú. C. Q.. Podľa oznámenia SP BA ústredie, povinný je poberateľom dôchodkovej dávky (invalidný dôchodok), z ktorého mu nevychádzajú zrážky, povinný je podľa oznámenia SP zamestnancom spoločnosti S., D., L. ani táto povinnému nevykonáva zrážky. Súdny exekútor uviedol, že povinnému nebolo do dňa 21.04.2020 doručené Upovedomenie o začatí exekúcie, povinný v súčasnej dobe spláca dve exekučné konania z roku 2018 a 2019.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že za súčasného stavu veci s prihliadnutím na doposiaľ vykonané dokazovanie a na dôkazy, ktoré strany predložili v konaní o návrhu na zrušenie, resp. čiastočné zrušenie neodkladného opatrenia, má naďalej žalobcom za osvedčenú existenciu dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Konštatoval, že v súlade s judikatúrou vyšších súdnych autorít je možné úspešne odporovať aj dohode o vyporiadaní BSM medzi manželmi alebo medzi bývalými manželmi za splnenia podmienok uvedených v § 42a Občianskeho zákonníka (k tomu viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. októbra 2019, sp. zn. 2 Cdo 219/2019). Z predložených listín možno (rovnako ako v čase vydania predmetného neodkladného opatrenia) konštatovať osvedčenie existencie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu voči dlžníkovi G. T., ktorý je zároveň osobou, ktorá uzavrela ako manžel žalovanej so žalovanou Dohodu o vyporiadaní BSM, ktorá je predmetom podanej žaloby o určenie jej neúčinnosti. Peňažná pohľadávka žalobcu voči dlžníkovi bola judikovaná rozsudkom pre zmeškanie, ktorý bol vydaný Krajským súdom R. pod sp. zn. 4Cg 257/11k - 42 zo dňa 22.10.2014 a ktorým rakúsky súd priznal žalobcovi voči dlžníkovi nárok na peňažné plnenie vo výške 58.169,70 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania. Je pravdou, že exekúcia vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 5Er/93/2015 na základe uvedeného exekučného titulu bola právoplatne zastavená. Dôvodom zastavenia exekúcie však bolo procesné pochybenie exekučného súdu v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie, nešlo o dôvody viažuce sa k predloženému exekučnému titulu. Na základe predložených listín možno však konštatovať, že predmetný rozsudok pre zmeškanie vydaný rakúskym súdom bol následne právoplatným uznesením príslušného slovenského súdu (Okresného súdu Banská Bystrica) uznaný za vykonateľný na území Slovenskej republiky a na základe tohto rozsudku pre zmeškanie ako exekučného titulu je v súčasnej dobe vedená voči dlžníkovi žalobcu - povinnému G. T. (nar. XX.XX.XXXX, W.: XXXXXXXXX) exekúcia, ktorá je v štádiu doručovania upovedomenia o začatí exekúcie povinnému. Zdôraznil, že konanie o vyhlásení vykonateľnosti predmetného rozsudku pre zmeškanie na území Slovenskej republiky a následne potom aj exekučné konanie bolo a je vedené voči dlžníkovi G. T., nar. XX.XX.XXXX, W.: XXXXXXXXX (fyzickej osobe podnikateľovi), nie voči obchodnej spoločnosti. V rámci skúmania otázky danosti samotného nároku žalobcu sa súd ďalej aj s ohľadom na námietky strany žalovanej zaoberal otázkou, či sa v danom štádiu konania (pred skončením dokazovania vo veci samej) javí ako osvedčené a s ohľadom na vykonané a predložené dôkazy nanajvýš pravdepodobné, že predmetný právny úkon dlžníka ukracoval uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, pretože by tu bol nedostatok iného majetku umožňujúceho uspokojenie veriteľa. Za rozhodujúce v tomto prípade považuje vyriešenie otázky, či sa uvedené posudzuje podľa stavu majetku dlžníka v čase urobenia právneho úkonu alebo v čase rozhodovania súdu. Súd prvej inštancie sa v tomto smere v plnom rozsahu stotožňuje s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 32/03 z 31. marca 2005 v ktorom najvyšší súd okrem iného uviedol, že "pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu v konaní o odporovacej žalobe, t. j. pre posúdenie, či žalobca je nositeľom práva odporovateľnosti, je rozhodujúci stav v čase rozhodovania súdu v zmysle ustanovenia § 154 ods. 1 O.s.p. (teraz § 217 ods. 1 CSP). Ak by v čase rozhodovania súdu pohľadávka veriteľa ešte nebola alebo už nebola vymáhateľná, nebola by daná jeho aktívna legitímácia na podanie odporovacej žaloby. Rovnako tak by táto aktívna legitímácia nebola daná ani v prípade, ak by právny úkon dlžníka urobený v úmysle ukrať veriteľa neukracoval v čase rozhodovania súdu uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, pretože by tu bol nedostatok iného majetku umožňujúceho uspokojenie veriteľa. Otázka, či dlžníkov právny úkon ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, je otázkou právnou. Jej posúdenie vyžaduje zistenie majetku dlžníka z hľadiska jeho spôsobilosti dosiahnuť z neho uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, a to, z už uvedených dôvodov, podľa stavu v čase rozhodovania súdu. Ak by uvedená právna otázka vymedzujúca aktívnu legitímáciu žalobcu mala byť posudzovaná podľa stavu majetku dlžníka v čase urobenia právneho úkonu, bolo by to v rozpore s ustanovením § 154 ods. 1 O.s.p. a nebol by zabezpečený ani účel inštitútu odporovateľnosti, t. j. občianskoprávna ochrana veriteľa. V čase uskutočnenia právneho úkonu dlžníka, urobeného v úmysle ukrať veriteľa, veriteľ totiž ešte nemusí mať vymáhateľnú pohľadávku a nemusí mať ani vedomosť o právnom úkone dlžníka, o ktorom sa obvykle dozvie až následne. Nemusí mať teda reálnu možnosť, domáhať sa už v čase urobenia

odporovateľného právneho úkonu uspokojenia svojej pohľadávky z ostatného majetku dlžníka." (k tomu vid' uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 271/05-9 zo dňa 5. októbra 2005). Na základe uvedeného neobstojí argumentácia žalovanej ohľadom dostatku iného majetku manžela žalovanej založená na záveroch znaleckého posudku č. XX/XXXX a záveroch uznesenia vyšetrovateľa V.: M.-XXX/VYS-BN-XXXX zo dňa 11.10.2016. Uvedený znalecký posudok bol vypracovaný ku dňu 23.02.2015, pričom konajúci vyšetrovateľ PZ zastavil trestné stíhanie z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci, teda posudzoval trestnoprávnu rovinu konania osôb pri uzatváraní predmetnej dohody o vyporiadaní BSM, nie nárok vyplývajúci z občianskoprávných predpisov. Aktuálne zistenia ohľadom majetku dlžníka vyplývajúce predovšetkým z predloženého oznámenia súdneho exekútora o stave prebiehajúceho exekučného konania svedčia záveru, že z ostatného majetku dlžníka (teda okrem nehnuteľností, ktoré boli predmetom dohody o vyporiadaní BSM) nemožno dosiahnuť uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu. Tým je tiež stále daný zákonný dôvod pre nariadenie a trvanie neodkladného opatrenia, nakoľko v danom prípade s ohľadom na zistené skutočnosti je tu obava, že exekúcia vymáhateľnej pohľadávky žalobcu bude ohrozená.

V posudzovanom prípade boli predmetom dohody o vyporiadaní BSM nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie J. L. J. a tiež nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie J. L. J.. Zároveň ide o nehnuteľnosti, ku ktorým sa viaže povinnosť žalovanej uložená nariadeným neodkladným opatrením tunajšieho súdu. Je nepochybné, že v prípade úspechu žalobcu v tomto spore by tento svoju pohľadávku mohol v exekúcii vedenej priamo proti žalovanej vymôcť postihnutím, resp. predajom tohto nehnuteľného majetku. Konkrétny spôsob exekúcie by pritom určil poverený súdny exekútor, v žiadnom prípade nie žalovaná. Pokiaľ teda žalovaná uviedla, že má ponuku na kúpu nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX a tieto má v úmysle predat', uvedené skutočnosti nie sú dôvodom na zrušenie neodkladného opatrenia a ani na čiastočné zrušenie neodkladného opatrenia, práve naopak, uvádzané skutočnosti existenciu dôvodov pre trvanie neodkladného opatrenia zvyrazňujú. Cena nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX je s ohľadom na vznesené námietky stranou žalobcu voči predloženému vyjadreniu spoločnosti C. O., D. sporná a nebola ustálená riadne vykonaným dokazovaním. Zhrnúc uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že dôvody pre ktoré bolo v danom spore nariadené neodkladné opatrenie neodpadli a tieto naďalej trvajú, neboli tak splnené zákonné predpoklady na zrušenie, resp. čiastočné zrušenie neodkladného opatrenie. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. c), d), § 329 ods. 1 prvá veta, ods. 2, § 330 ods. 1, § 334 CSP.

6. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná a domáhala sa, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že toto uznesenie zruší aspoň v časti nariadeného neodkladného opatrenia, ktorým jej uložil povinnosť zdržať sa prevodu alebo ďalšieho zaťaženia nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v k. ú. J. L. J. a prizná jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f), g), h) CSP. V bode I svojho odvolania (nedostatočne zistený skutkový stav) vytýkala súdu prvej inštancie, že nezohľadnil výrazný nepomer medzi výškou údajnej pohľadávky žalobcu a hodnotu nehnuteľností dotknutých neodkladným opatrením, čo je v rozpore so súdnou praxou. Tvrdila, že G. T. mal v čase uzavretia Dohody o vyporiadaní BSM zo dňa 04.11.2014 vo vlastníctve okrem prevádzaných nehnuteľností majetok niekoľkonásobne vyšší ako je žalobcom uplatňovaná pohľadávka aj s príslušenstvom. Pridržiavala sa svojich doterajších vyjadrení v spore - pohľadávky žalobcu, na ktoré v žalobe odkazuje, nesmerujú proti jej manželovi, a teda žalobca nemá vymáhateľnú pohľadávku voči dlžníkovi (jej manželovi), v spore nebolo preukázané, že došlo k ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky, poukazovala na doteraz preukázaný skutkový stav, z ktorého vyplýva, že majetok jej manžela pred aj po uzatvorení Dohody o vyporiadaní BSM niekoľkonásobne prevyšoval hodnotu údajných pohľadávok žalobcu. Poukazovala na nález Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS/136/2009. V bode II svojho odvolania (nesprávne právne posúdenie veci) zotrvala na tvrdení, že v tomto spore nebola splnená podmienka hmotného práva - existencie vymáhateľnej pohľadávky a existencie ukrátenia uspokojenia vymáhanej pohľadávky, ktorej nedostatok nie je možné konvalidovať. Neboli preto splnené základné zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko pohľadávka žalobcu voči jej manželovi v skutočnosti neexistuje. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani len netvrdil, že by mala podnikat' kroky smerujúce k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX a LV č. XXXX pre k. ú. J. L. J. a nie je preto ani osvedčené, že by reálne a bezprostredne mal byť ohrozený výkon rozhodnutia, resp. uspokojenie údajnej pohľadávky žalobcu v exekučnom konaní. Nie je osvedčená ani obava, že výkon exekúcie žalobcu ako oprávneného z vykonateľného exekučného titulu má byť

ohrozený. Pridržiavala sa svojich doterajších vyjadrení a tvrdila, že exekúcia vedená voči povinnému je neprípustná a nariadené neodkladné opatrenie je bezpredmetné, pretože odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené a preto trvala na zrušení neodkladného opatrenia s poukazom na § 334 CSP. Citovala z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obo/36/2008, 5Cdo/61/2008, citovala ust. § 42a ods. 1, § 42 Občianskeho zákonníka, z uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/281/2013, uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/109/2007, 2Mcdo/10/2013. V bode II odôvodnenia svojho odvolania (výrazný nepomer medzi pohľadávkou, ktorej budúci výkon rozhodnutia má byť ohrozený a cenou nehnuteľností) uviedla, že nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX majú trhovú hodnotu podľa odborne spôsobilej osoby C. O., D. 850.000,- eur, nehnuteľnosti na LV č. XXXX majú oveľa nižšiu hodnotu, má záujemcu na ich odkúpenie za cenu 150.000,- eur, pričom na nehnuteľnostiach je záložné právo v prospech E., V. D. D., D. vo výške 200.000,- eur. Výška pohľadávky žalobcu nemôže prekračovať v súčasnosti 100.000,- eur, a preto je možné žalobcu uspokojiť z nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, preto je ochrana žalobcu nespravodlivým a neprímeraným uplatňovaním práva bez opory a v rozpore s účelom neodkladného opatrenia. Poukazovala na stanovisko C. J. L. J., že súhlasí s umiestnením prevádzky ubytovacieho zariadenia, ktoré bude slúžiť pre seniorov v stavbe súp. č. XXX, ktorá však vyžaduje výdavky na okamžitú údržbu, nakoľko nie je v súčasnosti užívateľná. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/322/95, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/56/2017, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/157/2018, sp. zn. 23Co/171/2019, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/155/2017, a navrhuje zrušiť neodkladné opatrenie aspoň v časti nehnuteľností vedených na LV č. XXXX z dôvodu využitia týchto pre C. J. L. J., nakoľko ide o verejnoprospešnú činnosť. V súvislosti s exekučným konaním sp. zn. 239Ex/112/2020 uviedla, že jej manžel podal návrh na zastavenie exekúcie, pričom uvádzala dôvody, pre ktoré uvedený návrh podal v zmysle Exekučného poriadku. Spochybňovala pasívnu legitímáciu povinného v tomto exekučnom konaní, spochybňovala exekučný titul. Poukazovala na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS/41/2011, I. ÚS/456/2011, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/164/1996, R 21/1981, ďalej uviedla, že exekučné konanie ohľadne výkonu toho istého exekučného titulu (rozsudku Krajského súdu R. sp. zn. 4Cg 257/11k-42 zo dňa 25.08.2014) bolo súdom už raz právoplatne zastavené, a preto uplatňuje námietku rei iudicate, nakoľko vo veci ide o prekážku právoplatne rozhodnutej veci a v krajnom prípade treba vychádzať zo zásady „ne bis in idem“, na ktorú súd musí prihliadať ex officio. Vyslovila názor, že povinný preukázal, že nie je osobou, ktorá má byť postihnutá rozhodnutiami rakúskych súdov, čo vyplýva aj z rozhodnutí, kde povinný v tomto konaní ako žalovaný v uvedených konaniach označený nie je, a preto uplatňuje námietku nedostatku pasívnej legitímácie - citovala z čl. VI., V. návrhu na zastavenie exekúcie. Dôvodila, že je tu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. c), resp. podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku účinného od 01.04.2017.

7. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a priznal mu náhradu trov konania. K tvrdeniam žalovanej v podanom odvolaní označené ako „nedostatočne zistený skutkový stav“ v bodoch 1. až 5. čl. I odvolania uviedol, že neobsahuje žiadne skutočnosti, ktoré by súd nebol objasnil, obsahuje len tvrdenia žalovanej, ktoré už súdu opakovane predložila, pričom v odôvodnení napadnutého uznesenia sa s týmito tvrdeniami žalovanej súd vysporiadal najmä v bodoch 34. a 35. odôvodnenia. Žalovaná poukazuje na trestné konanie č. XXX/VYS-BN-XXXX a tvrdí, že v čase uzatvorenia Dohody o vyporiadaní BSM bol majetok jej manžela niekoľkonásobne vyšší ako žalobcom uplatňovaná pohľadávka s príslušenstvom, tvrdí, že sumy uvedené v Dohode o vyporiadaní BSM boli umelo „v účtovníctve nafúknuté“, aby vyvolali dojem rovnomerného vyporiadania BSM, pričom trvá na stanovení reálnej (nie účtovnej) exekvovateľnej hodnoty deklarovaného majetku, nakoľko poverený súdny exekútor deklaroval hodnotu ostatného majetku povinného oveľa nižšiu, ako je deklarovaná v posudku č. XX/XXXX, na ktorý sa žalovaná odvoláva. Nestačí akceptovať účtovnú hodnotu stanovenú v roku 2016, ale aktuálnu trhovú hodnotu exekvovateľného majetku povinného, ktorá bude zjavná až pri samotnom výkone exekučného príkazu. Z právoplatného uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica, č. k. 2CoE/292/2019-269 zo dňa 28.05.2020, (doručený mu bol 24.08.2020), jednoznačne vyplýva, že označenie povinného je totožné s označením na exekučnom titule, pričom sa jedná už o tretie právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o tejto skutočnosti, ktoré svedčí v jeho prospech. Žalovaná sa vôbec nevyjadrila k oznámeniu o stave exekučného konania zo dňa 21.04.2020, ktoré súdu predložil súdny exekútor I.. B. C. C.. v uvedenom bode 18. napadnutého uznesenia, z ktorého vyplýva, že z majetku na uspokojenie pohľadávky žalobcu zostalo jediné 15-ročné osobné auto, dlhy na troch bankových účtoch vo výške 149.000,- eur, spoluvlastnícky podiel na spoločnej nehnuteľnosti a ďalšie tri prebiehajúce

exekúcie, ktoré majú pred exekúciou vedenou v prospech vymáhanej pohľadávky prednosť, pričom žalovaná tieto skutočnosti nespochybnila ani nepreukázala žiaden iný zostatkový majetok povinného, z ktorého by bolo možné uspokojiť vymáhanú pohľadávku žalobcu. Skutočnosť, že povinný sa dlhodobo a preukázateľne zbavoval všetkého majetku, vyplýva dokonca aj z posledného odseku bodu 3. čl. I. odvolania žalovanej, kde sa hodnota majetku povinného znižuje. K tvrdeniam žalovanej v čl. II. odvolania označeným ako „nesprávne právne posúdenie vecí“ uviedol, že žalovaná opomenula uviesť, v čom podľa nej spočíva nesprávne právne posúdenie vecí. Poukázal na nález Ústavného súdu SR II.ÚS/491/2017 zo dňa 03.08.2020, podľa ktorého súd nemôže preskúmať správnosť pôvodného uznesenia o predbežnom opatrení, ak to požadoval sťažovateľ, ale musí sa zaoberať iba otázkou, či strana domáhajúca sa zrušenia predbežného opatrenia vo svojom návrhu tvrdí také skutočnosti, ktoré nastali po vyhlásení uznesenia o predbežnom opatrení a ktoré zároveň znamenajú aj zmenu skutkových okolností/pomerov. Žalovaná zotrvala na svojom ničím nepodloženom tvrdení o tom, že údaje neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom neuvádza žiadnu právnu úpravu ani judikatúru, ktorou by bol citovaný nález Ústavného súdu SR prelomený. Všetky svoje námietky týkajúce sa nesplnenia podmienok pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla žalovaná už v konaní - odvolaní voči uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č. k. 2C/4/2016-127 zo dňa 17.01.2017, s ktorými sa Krajský súd v Trenčíne vysporiadal vo svojom rozhodnutí č. k. 5Co/101/2017-510 zo dňa 12.04.2017 (v spojení s opravným uznesením). Žalovaná stále dookola opakuje, že exekúcia voči povinnému je nepripustná na základe rozsudku pre zmeškanie voči povinnému, pričom jej tvrdenie nemá žiadnu oporu v zákone ani v žiadnom z už vydaných súdnych rozhodnutí. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že odpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, toto považuje za bezpredmetné, nakoľko nielenže neodpadli dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené, ale naopak, jeho opodstatnenosť sa ešte zvýšila, keďže exekúcia trvá a výška pohľadávky každým dňom rastie z dôvodu príslušenstva pohľadávky a poverený exekútor osvedčil, že povinný už nevládni ostatný majetok (bod 18. až 34. odôvodnenia napadnutého uznesenia). Žalovaná tvrdí, že je daný výrazný nepomer medzi pohľadávkou, v ktorej budúci výkon rozhodnutia má byť ohrozený a cenou nehnuteľností, pričom uvádza stále tie isté nepodložené tvrdenia a jej odvolanie neobsahuje jediné relevantnú skutočnosť, ktorú by bolo možné vziať do úvahy pri prípadnom spochybňovaní správnosti tvrdení súdu uvedených v napadnutom uznesení. Poukázal na postup súdu v zmysle § 181 ods. 2 a § 153 a § 154 CSP a uviedol, že bol oboznámený dôkaz o exekučnom konaní vedenom na základe vykonateľného exekučného titulu (rozsudok pre zmeškanie) pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 15Ek/2413/2019 a poverenie pre súdneho exekútora zo dňa 16.03.2020. V tomto exekučnom konaní mu nebol doručený návrh manžela žalovanej na zastavenie exekúcie. Žiadal, aby táto skutočnosť - prostriedok procesnej obrany v odvolacom konaní, nebol pripustený, nakoľko jeho pripustenie by bolo v rozpore s ust. § 366 písm. d) CSP. Vyjadril sa k dôvodom, ktoré žalovaná uviedla ako dôvod pre zastavenie exekúcie. Uzavrel, že zo strany povinného sa jedná o značné obštrukcie v exekučnom konaní, ktoré sú absurdné a ktoré možno považovať za konanie in fraudem legis, t.j. za postup, keď sa niekto chová formálne podľa práva ale tak, aby zámerne dosiahol výsledok právnu normou zakázaný alebo nepredvídaný a nežiaduci. Zdôraznil, že povinný sa s exekučným titulom oboznámil už dávno predtým, než sa začalo konanie sp. zn. 15Ek/2413/2019, nakoľko bol povinnému doručený skôr, a preto je možné predpokladať, že návrh na zastavenie exekúcie bude zamietnutý. Ďalej sa vyjadril k tvrdenému nedostatku pasívnej legitímácie povinného v konaní, pričom poukázal na predchádzajúce rozhodnutia súdov, v ktorých jednoznačne a bez akejkoľvek pochybnosti je vyjadrený právny názor súdu vyššej inštancie na všetky námietky povinného ohľadne preukázania jeho pasívnej legitímácie v spore, ktoré mal možnosť si povinný uplatniť i v uznávacom konaní, proti ktorého rozhodnutiu sa neodvolal, v dôsledku čoho uvedené súdne rozhodnutie sp. zn. 4Ecu/1/2019 zo dňa 28.08.2018 nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť. Ďalej sa vyjadril ku konaniu predchádzajúcemu vydaniu exekučného titulu, k návrhu na zastavenie exekúcie. K svojmu odvolaniu predložil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. mája 2020, č. k. 2CoE/292/2019-269.

8. V doplňujúcom vyjadrení žalobca uviedol, že do dňa 16.09.2020 mu nebol doručený návrh manžela žalovanej na zastavenie exekúcie.

9. Ďalšie písomné vyjadrenia k veci podané neboli.

10. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal napadnuté uznesenie podľa § 379 a § 380 CSP v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je

potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP.

11. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky odvolacie námietky vznesené žalovanou v podanom odvolaní a v plnom rozsahu sa stotožňuje s doposiaľ osvedčenými závermi súdom prvej inštancie ako i s jeho právnymi závermi. Súd prvej inštancie sa podrobne zaoberal všetkými dôvodmi uvádzanými žalovanou ako dôvodmi pre zrušenie neodkladného opatrenia alebo jeho časti, podrobne popísal všetky súdne rozhodnutia dotýkajúce sa tohto súdneho konania ako i stav prebiehajúceho exekučného konania, popísal doposiaľ zistený stav konania vo veci samej a uviedol z akých dôvodov, a ktoré tvrdenia strán sporu mal za osvedčené a ktoré nie, uviedol svoje právne posúdenie návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám Civilného sporového poriadku, ktoré kladie na rozhodovanie o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia. Námietky žalovanej, uvedené v podanom odvolaní, sú totožné s námietkami uplatnenými pred súdom prvej inštancie, súd prvej inštancie sa s nimi dostatočne vysporiadal, preto nemohli prívodiť zmenu napadnutého uznesenia. Ani v odvolacom konaní neboli žalovaným tvrdené, ani osvedčené také okolnosti danej veci, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie dodáva nasledovné:

12. Podľa § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

13. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že dôvodom zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia je, že pominú dôvody, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Táto formulácia postihuje predovšetkým prípady, kedy došlo k zmene pomerov, čo má za následok, že neodkladné opatrenie už nie je nutné ani účelné, ani primerané, na ktorú zmenu pomerov súd musí prihliadnuť a vyvodiť potrebný záver. O zrušení neodkladného opatrenia pre odpadnutie dôvodov môže súd rozhodnúť výlučne na návrh.

14. V danej veci sa žalobca voči žalovanej domáha určenia právnej neúčinnosti právneho úkonu - Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzavretej medzi dlžníkom a žalovanou, evidovanou katastrálnym odborom Okresného úradu J. L. J. pod č. V XXXX/XXXX zo dňa 14.11.2014, nakoľko na jej základe dochádza k ukráteniu uspokojenia jeho pohľadávky. Okresný súd Bánovce nad Bebravou uznesením zo dňa 17.01.2017, č. k. 2C/4/2016-127 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanej uložil povinnosť zdržať sa prevodu alebo ďalšieho zaťaženia nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX a LV č. XXXX v k. ú. J. L. J. z dôvodu, že je daná obava, že výkon exekúcie žalobcu ako oprávneného z vykonateľného exekučného titulu bude ohrozený. Citované rozhodnutie bolo potvrdené Krajským súdom v Trenčíne uznesením zo dňa 12.04.2017, č. k. 5Co/101/2017-510 v spojení s opravným uznesením zo dňa 17.05.2017, č. k. 5Co/101/2017-519.

15. Žalovaná svoj návrh na zrušenie neodkladného opatrenia odôvodňovala tým, že Najvyšší súd SR v konaní sp. zn. 2ECdo/10/2017 zrušil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.08.2016 sp. zn. 2CoE/180/2016 spolu s uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 31.03.2016, č. k. 5Er/93/2015-267 a následne bola exekúcia vedená voči povinnému (manželovi žalovanej) zastavená. Namietala pasívnu legitímáciu svojho manžela v exekučnom konaní s poukazom na rozsudok pre zmeškanie vydaný Krajským súdom R., č. k. 4Cg 257/11k - 42 zo dňa 22.10.2014 a a nepomer medzi pohľadávkou žalobcu a cenou nehnuteľností, na ktoré neodkladné opatrenie dopadá.

16. Odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v konaní sp. zn. 2ECdo/10/2017, ktorým rozhodoval o dovolaní povinného (manžela žalovanej) v exekučnom konaní ako i následné rozhodnutia súdov nižších inštancií, vychádzali zo záveru, že Nariadenie Brusel I. a Nariadenie Brusel I. bis počíta s vydaním osvedčenia exekučného titulu, pričom Nariadenie Brusel I. bis aj s doručením osvedčenia a rozsudku povinnému a bez ohľadu na to, či exekučný titul bol osvedčený podľa uvedených nariadení, mal byť návrh na vykonanie exekúcie doručený súdom povinnému do vlastných rúk, pokiaľ súdy nižších stupňov takýmto spôsobom nepostupovali, ich rozhodnutia vydané v konaní boli postihnuté procesnou vadou, a preto dovolací súd tieto rozhodnutia zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne bola exekúcia súdmi nižších inštancií z tohto dôvodu zastavená.

17. Významným v danej veci je, že Okresný súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 28.08.2019, sp. zn. 4EcuD/1/2019 (vo výroku I právoplatné dňa 15.10.2019, vo výroku II. právoplatné dňa 01.10.2019- vid' č. I. 660 a nasl.) rozhodol, že rozsudok pre zmeškanie vydaný Krajským súdom R. sp. zn. 4Cg 257/11k - 42 zo dňa 25.08.2014 vyhlasuje za vykonateľný v Slovenskej republike s poukazom na čl. 41 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudku v občianskych a v obchodných veciach. Ako odporca bol v tomto konaní označený G. T., nar.XX.XX.XXXX, bytom T. Q. XXX/X J. L. J., podnikajúci pod obchodným menom G. T. s miestom podnikania P. Q. XXXX/XX, XXX XX J. L. J., W. XX XXX XXX.

18. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že dňa 11.03.2020 začala exekúcia v prospech žalobcu (oprávneného) proti povinnému (manželovi žalovanej) na základe poverenia vydaného Okresným súdom Banská Bystrica na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie vydaného Krajským súdom R. (O. republika), č. k. 4Cg 257/11k - 42 zo dňa 25.08.2014 o vymoženie sumy 58.169,70 eur s príslušenstvom. Významné v danej veci je oznámenie o stave exekučného konania súdneho exekútora I. B. C. C.. zo dňa 21.04.2020 (č. I. 830), z ktorého vyplýva, že exekútor úrad menovaného súdneho exekútora vedie exekučné konanie oprávneného (žalobcu) voči povinnému (r. č. XXXXXX/XXXX, W.: XXXXXXXX - manžel žalovanej). Voči povinnému vedie tento exekútor úrad 4 exekučné konania, pričom na základe súčinnosti súdny exekútor doposiaľ zistil, že povinný má vedené tri účty s mínusovým zostatkom, blokováné na sumu cca 149.000,- eur. Povinný je vlastníkom motorového vozidla E., EČ: J. XXX J., rok evidencie XXXX, povinný je spoluvlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV Č. XXX v k. ú. C. Q.. Podľa oznámenia SP BA ústredie, povinný je poberateľom dôchodkovej dávky (invalidný dôchodok), z ktorého mu nevychádzajú zrážky, povinný je podľa oznámenia SP zamestnancom spoločnosti S., D. ani táto povinnému nevykonáva zrážky. Súdny exekútor uviedol, že povinnému nebolo do dňa 21.04.2020 doručené Upovedomenie o začatí exekúcie, povinný v súčasnej dobe spláca dve exekučné konania z roku 2018 a 2019.

19. Vzhľadom na uvedené doposiaľ osvedčené okolnosti danej veci, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie, neodpadli, naďalej trvajú a neboli tak splnené zákonné predpoklady na zrušenie, resp. čiastočné zrušenie neodkladného opatrenia.

20. Odvolací súd zdôrazňuje, že sa nezaoberal všetkými námietkami vznesenými v odvolaní žalovanej, ktoré sa v značnej časti týkali vedenia exekučného konania, v ktorom mal byť podaný návrh na zastavenie exekúcie (žalobcovi doručený doposiaľ nebol), prípadne dôvodov pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré boli však v priebehu konania žalovanou neustále tvrdené (nedostatok pasívnej legitímácie jej manžela v exekučnom konaní a v konaní pred rakúskym súdom, majetok jej manžela niekoľkonásobne prevyšujúci pohľadávku žalobcu, nepomer medzi pohľadávkou žalobcu a cenou nehnuteľností, na ktoré neodkladné opatrenie dopadá atď.), s ktorými sa súdy opakovane zaoberali v konaniach dotýkajúcich sa tohto súdneho konania ako i v konaní o nariadení neodkladného opatrenia (prvoinštančný i odvolací súd) ako i súd prvej inštancie v napadnutom uznesení, na ktoré boli súdmi opakovane a zhodne dané žalovanej odpovede, s ktorými i odvolací súd súhlasí. Preto už nepovažoval za potrebné sa s týmito mnohokrát sa opakujúcimi a totožnými námietkami žalovanej v tomto rozhodnutí opakovane zaoberať.

21. Záverom odvolací súd udáva, že dôvodom pre zrušenie neodkladného opatrenia podľa § 344 CSP nemôže byť to, že podmienky na jeho nariadenie neboli (spätne) nikdy splnené. Nie je však vylúčené, že po vykonávaní dokazovania vo veci samej, teda riadneho dokazovania, môže byť preukázané nesplnenie zákonných podmienok nariadenia neodkladného opatrenia, resp. preukázanie, že neodkladné opatrenie nemalo byť nikdy nariadené, čo z procesného hľadiska možno považovať za odpadnutie dôvodov na nariadenie neodkladného opatrenia. Uvedený záver, že neodkladné opatrenie nemalo byť v danej veci vôbec vydané a preto odpadli dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia, však doposiaľ z obsahu spisu nevyplýva.

22. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

23. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).